

РЕШЕНИЕ

№ 24457

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5596** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по искане на прокурор от Софийска районна прокуратура за възобновяване на административнонаказателно производство, приключило с издаване на Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г. по описа на ОПП-КАТ-СДВР.

В искането е посочено, че деянието, за което Т. И. е бил санкциониран с наказателното постановление, представлява престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК. Направен е извод, че в случая е налице приключило с влязло в сила наказателно постановление, първо по ред административнонаказателно производство с наказателен характер и образувано за същото деяние досъдебно производство.

Ответникът – Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща процесуален представител.

Ответникът - Т. И. се представлява от адв. Г., която оспорва искането и моли същото да бъде отхвърлено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на искането за възобновяване на административнонаказателното производство.

Административен съд – София град, XX-ти касационен състав, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа

и правна страна следното:

Предложението за възобновяване е процесуално допустимо. Същото е изготвено и внесено от наблюдаващия прокурор при Софийска районна прокуратура – орган, притежаващ активна легитимация да поиска възобновяване на административнонаказателното производство в съответствие с нормата на чл. 72, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН.

Разгледано по същество, предложението е основателно.

С постановление за привличане на обвиняем от 8. 07. 2022 г. по ДП № 2303МК-1109/2022 г. по описа на 06 РУ при СДВР, пр. пр. № 23672/ 2022 г. по описа на СРП Т. И. И. е привлечен по реда на чл. 225 от НПК като обвиняем за извършено престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК за това, че на 7. 07. 2022 г. противозаконно пречил на орган на властта да изпълни задълженията си, а именно – противозаконно пречил на служители на ОСПС на СДВР да изпълнят задълженията си по чл. 64, ал. 1 от ЗМВР и по чл. 165, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и чл. 170, ал. 3 от ЗДвП, като докато обвиняемият И. управлява лек автомобил, марка „Ф. А.“ с ДК [рег.номер на МПС] му бил подаден сигнал със стоп палка от С. Т. – полицейски служител на ОСПС-СДВР, но не спрял автомобила, като подминал полицейския служител и продължил да се движи по улицата, независимо че впоследствие го следвал полицейски автомобил, управляван от служител на ОПП-КАТ-СДВР, с включена светлинна и звукова сигнализация, за да спре движението на автомобила на обвиняемия И..

С Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, отдел "Пътна полиция" на Т. И. И. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, както и „глоба“ в размер на 10 лева за извършени нарушения на чл. 103 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП за това, че 7. 07. 2022 г. около 17.30 часа в [населено място] като водач на лек автомобил „Ф. А.“, рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил „Ф. А.“ и пред № 5 при подаден сигнал и указано място за спиране със стоп-палка от служител на ОСПС-МВР водачът не спира и продължава движението си в посока към [улица]. Автомобилът е спрял принудително на [улица]от служебен автомобил на МВР с включен специален режим на движение. При проверката водачът не представя СУПМПС и контролен талон към него.

Наказателното постановление е влязло в сила на 27. 09. 2022 г.

Съгласно чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.

В случая от доказателствата по делото се установява, че е налице образувано наказателно производство срещу лице, по отношение на което за същото деяние е било проведено и приключило административнонаказателно производство с влязло в сила наказателно постановление.

Общото събрание на Наказателната колегия /ОСНК/ на Върховния касационен съд /ВКС/ постанови тълкувателно решение по тълкувателно дело № 3/2015 г. по повод на констатирана противоречива практика на съдилищата по прилагане на чл. 24, ал. 1, т. 6 от Наказателно-процесуалния кодекс при конкуренция между наказателна отговорност и административнонаказателна отговорност спрямо едно и също лице за

едно и също деяние.

Последиците от повторното наказателно преследване на едно и също лице за същото деяние, за което спрямо него е било проведено приключило с влязъл в сила акт административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на ЕКПЧ, се преодоляват чрез: прекратяване на второто по ред наказателно производство, образувано и/или проведено срещу дееца за същото деяние след окончателното приключване на административнонаказателното производство с наказателен характер, съответно с отмяна на постановените по него съдебни актове и прекратяването му на основание чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКПЧ във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК; възобновяване на окончателно приключилото административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на чл. 4 от Протокол № 7 към ЕКПЧ, отмяна на постановените по него актове и прекратяването му; възобновяване на прекратеното наказателно производство на основание чл. 422, ал. 1, т. 3 от НПК или отмяна на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство по реда на чл. 243, ал. 9 от НПК и провеждане на наказателното производство след отпадане на процесуалната пречка по чл. 4, § 1 от Протокол № 7.

След постановяване на посоченото ТР са последвали изменения в НПК и ЗАНН, с които в законодателството са регламентирани система от мерки за разрешаване на конкуренцията между административнонаказателна и наказателна отговорност. С разпоредба на чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН е предвидено, че административнонаказателното производство подлежи на възобновяване, когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление.

Основанието по чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН не позволява да се избегне налагане на съответното на степента на обществена опасност на деянието наказание, предвидено в закон или указ. Така се постига превес на наказателната пред административнонаказателната отговорност, заложен в нормите на чл. 33, ал. 2 и чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и същевременно се спазва принципът на чл. 4, § 1 от Протокол № 7 към ЕКПЧ за забрана за повторно осъждане или наказание за едно и също деяние във връзка с възприетия автономен характер на понятието "наказателно обвинение" в практиката на ЕСПЧ.

В случая е налице приключило първо по ред административнонаказателно производство с наказателен характер, с влязло в сила Наказателно постановление № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“ за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и образувано за същото деяние и срещу същото лице досъдебно наказателно производство. Доколкото съществува идентичност на фактите, въз основа на които е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и същевременно е образувано наказателно производство за извършено престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК, съдът приема, че са налице нормативно регламентирани материалноправни предпоставки и основание по чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН за възобновяване на административнонаказателното производство.

Настоящата касационна инстанция не би могла да извърши преценка дали посоченото деяние представлява престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК, тъй като това правомощие е предоставено на наблюдаващия досъдебното производство прокурор и на компетентния наказателен съд при евентуално внесен обвинителен акт.

Доколкото е налице идентичност на фактите относно деянието, предмет на Наказателно постановление № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“ в частта, с която е наложено административно наказание на нарушение на чл. 103 от ЗДвП, и на постановлението за привличане на обвиняем по ДП № 2303МК-1109/2022 г. по описа на 06 РУ при СДВР, пр. пр. № 23672/ 2022 г. по описа на СРП, искането за възобновяване на административнонаказателното производство в тази част следва да бъде уважено.

Наказателното постановление следва да бъде отменено и съответно да се прекрати административнонаказателното производство в частта, с която Т. И. И. е наказан за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП, тъй като е недопустимо двойното санкциониране от наказателноправно естество, респективно двойното използване на репресия по отношение на едно и също лице при еднородност на фактите и обстоятелствата, относно деянието, за което е издадено НП и съответно е започнало наказателно преследване.

Мотивиран така и на основание чл. 73 от ЗАНН Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ВЪЗОБНОВЯВА административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, отдел "Пътна полиция" в частта, с която на Т. И. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ влязло в сила Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-013845 от 21. 07. 2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, отдел "Пътна полиция" в частта, с която на Т. И. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП и прекратява административнонаказателното производство по преписката в тази част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.